

да взима нѣколко хиляди лева отъ двама души. Той ви показва полицитъ на тия хора и имъ се заканва, че ако на време не платятъ дѣлга си, ще ги даде подъ сѫдъ. При това, той допълва, че тия хора сѫ бедни, но въпрѣки това ще имъ даде добъръ урокъ, да го помнятъ. Вие вървите заедно съ него, но по едно време банкерътъ се спъва, пада и счупва крака си. Веднага го завеждате въ дома му, викате лѣкаръ и го оставяте, домашнитъ му да се грижатъ за него. Той започва да вика единъ, втори лѣкаръ, да му помогнатъ по-скоро, и по този начинъ изхарчва повече пари, отколкото му дѣлжатъ двамата бедни хора. Защо банкерътъ падна и счупи крака си? Като започне да размишлява и си направи смѣтка за похарченитъ за лѣкуване пари, той ще разбере, че причината за това се дѣлжи на нежеланието му да прости дѣлга на беднитъ хора. Когато дѣлъжницитъ ви сѫ богати хора, вие можете да искате отъ тѣхъ да си платятъ дѣлга; щомъ сѫ бедни, трѣба да бѫдете готови да имъ простите. Не сте ли готови да простите дѣлга на беднитъ хора, природата ще ви постави на легло и ще ви накара да похарчите сѫщата сума за лѣкари.

Съвременнитъ хора сѫ дошли до положение да се иска отъ тѣхъ да живѣятъ разумно. На богатия не се позволява да отсрочва дѣлговетъ си, нито да не ги плаща. На бедния, обаче, се позволява да отсрочва пла-